

Dönüştüren Sevginin Yolu

The Way of Love that Transforms

Osman Torun*

Öz

Türkiye’de kütüphanecilik alanına önemli katkılar yapmış olan Prof. Dr. Meral (Şenöz) Alpay’ın akademisyen ve eğitimci kişiliğinin kişisel deneyimlerle değerlendirildiği bu yazıda, yazarın üniversite eğitimi ve sonrasında Meral Alpay ile iletişimi ve Meral Alpay’ın yazarın hayatındaki önemli etkileri paylaşılmaktadır. Meral Alpay, yazarın yaşamında etkisi hep hissedilecek derin izler bırakmış, kişisel gelişim ve üretim süreçlerinde varlığı ve emekleriyle değerli katkılar sunmuştur.

Anahtar Sözcükler: Prof. Dr. Meral (Şenöz) Alpay; kütüphanecilik eğitimi; kütüphanecilik anıları; mesleki iletişim; eğitimci rolü.

Abstract

In this article, Prof. Dr. Meral (Senoz) Alpay who contribute greatly to Turkish librarianship is mentioned. Also Prof. Dr. Meral Alpay’s academic and educational identity is evaluated by author’s personal experience. Meral Alpay has always left a deep traces in author’s life and made valuable contributions to his development and productivity through her presence and efforts.

Keywords: Prof. Dr. Meral (Senoz) Alpay; librarianship education; librarianship memories; professional communication; educator role.

Anadolu’nun küçük bir kasabasından İstanbul’un deryasına katıldığım, üniversitenin koridorlarında tanıdığım bir insanın bende derin etkiler bırakacağını bilemezdim elbette. Ne var ki o iklime ayak bastığım ilk demlerden bugüne kaderimi belirleyen birçok önemli olayda hep onu gördüğümde her seferinde bir kez daha şaşıyorum. Daha önceden durakları belirlenmiş bir yolculuğa çıkıp, beni bekleyen bir insana kavuşmanın sevincini duyumsadım içimde varlığıyla.

Bir öğrenci-öğretmen iletişiminin çok ötesine geçen duygudaşlık evrenindeki sahiplenmelerle, paylaşımlarla o çok zor geçen öğrencilik yıllarımın ve sonrasında umut verici pınarıydı o. Düşkünlükte, yoksunlukta uzanan içten bir el, kendini bulma yolculuğunda sana kapılar açıp, yol gösteren bir bilgelik, gerektiğinde tüm insanları ve imkânları senin için seferber edip üzerini örten, açlığını gideren bir sihirli yürek varken nasıl umutsuz olabilirdi ki insan? Bunu yalnızca ben mi yaşadım? Hayır... Benim gibi kendini arayan nice genç insana dokunmuş, onların varoluşlarını güçlendirmiştiniz. Hepimize evrensel değerlere dayanan özgürlük, araştırma, sorgulama duygusu tohumları ekmiştiniz ki bugün bunların çiçekler açtığını, meyveye durduğunu görmeliydiniz. Bilmeden, farkında olmadan seçtiğim bu mesleği sevmenin en önemli nedeniydi varlığınız. Derslerinizde sizi dinlemek çok özeldi. Kafamda çözülecek birçok sorunlarla iliştiğim ön sıralarda, derse gelmenizle başlayan o sıra dışı ve benzersiz öğrenme yolculuğu beni alıp uzaklara, bambaşka diyarlara götürür, dersin sonunda

* Bilgi Belge Yöneticisi/Editör, İncirliova Belediyesi. E-posta: torunosman@gmail.com

Information Manager/Editor, Municipality of Incirliova, Turkey.

her birimiz o kapıdan girdiğimizden çok fazlasıyla, çoğalarak, coşkuyla çıkardık her zaman. Bizlere sunduklarınız kadar; sunma biçiminiz, bizi yüreklendirişiniz, kendimiz olma cesaretine çağırışınız, bilgi aktarmaktan çok öteye geçen öğrenme ve keşfetme yolculuklarına çıkarışınız çok değerliydi bizler için. Siz bir öğretmenden çok öte bir rehber, bir sırdaş, bir ustaydınız. Yeri geldi annemiz, ablamız, yoldaşımız oldunuz. Merak, araştırma tutkusu, özgür düşünme biz gençlerin hayal gücü ve enerjisi sunduğunuz iklimde buluşunca ne güzel yolculuklar, üretimler doğuverirdi içimizden. Kişiliğiniz, dünya görüşünüz, paylaşımlarınız, bakış açınız... Hepsi zengin öğrenme olanakları sunuyordu bizlere.

Dedim ya, siz bir öğretmenden öteydiniz benim için. Kader yolculuğunun neredeyse tüm kapılarında hep yanımda buldum, hissettim varlığınızı. Okul bitip iş yaşamına başladığımızda nice buluşmalarda paylaştık hasretimizi, duygularımızı. Belki daha az görmekteydik birbirimizi ama hep aynı sıcaklık, aynı hasret kuşatmıştı yüreklerimizi. Yaşadığım kısa süren işsizlik günlerinde bile rüyanıza girmiş, bunu hissetmiş yine derman olmuştunuz. Bu süreçte sizinle birlikte çalışma fırsatı bulduğum o kısa zaman dilimi benim için ne değerliydi bilseniz! Güzel insanımla, varlığıyla çoğaldığım biriyle birlikte çalışıyordum daha ne olsundu... Ama en mutlu olduğum gün, emekli olduğunuzda sizin için hazırlanan armağan kitabına bir yazı ile katıldığım ve o kitabı sizin elinizde gördüğüm zamandı. Bende emeklerinizin çiçekler açıp, üretimlere dönüştüğü bu kitapta sizin için yazmak onur vericiydi. Hele bir de bana dönüp “*Yazını beğendim, güzel olmuş*” demiştiniz ya o zaman dünyalar benim olmuştu. Öyle ya, sizi tanıyana kadar doğru dürüst kitap bile okumayan ben, armağan kitabınızda uzunca sayılabilecek bir yazı kaleme almış, beğeninizi öğrenmiştim. Bundan büyük saadet olur muydu?

Üniversite yıllarımın “*çocuk ve gençler için bir şeyler yapmak*” hayalinin ilk meyvesi olan deneme antolojisi hazırlıkları için de buluşacaktık sizinle. Şimdi düşünüyorum da deneme türünü sevmemde bana okulun ilk günlerinde okumam için hediye ettiğiniz Salah Birsal’ın *Kahveler Kitabı*’nın etkisi büyük olsa gerek. Pek çok fikri tartışıp, yeni pencereler ve bakış açıları ile nitelikli bir kitap ortaya çıkmasındaki emeğinizi, yüreklendirmelerinizi hiç unutmayacağım sevgili öğretmenim. Bu emeklerle var ettiğimiz kitabı sizinle paylaştığım an benim için ne kadar değerliydi bir bilseniz.

Bize kazandırdığınız meslek sevgisi, adaletli ve özgürlükçü bakışı sadece sözde değil yaşamda da görerek içselleştirmemizi sağlıyordu. Kendi ikliminin gerçeğiyle barışık, saygın bir bilim insanı ile yaşadıklarımız bizleri çok olumlu yönde biçimlendirerek güzelliği, doğruyu arayan üretme odaklı bireylere dönüştürdü. Bilime, bilgiye olan sarsılmaz inancınız yüreğinizde taşıdığınız insan sevgisi ve vicdan duygusuyla hepimizi “daha iyi insanlar” olmaya, üretmeye, çoğalmaya, çoğaltmaya davet ediyordu. Bizler bu içtenlikli sesi hep içimizde hissedeceğiz Meral Hocam. Bizleri dönüştüren sevginiz çoğalarak başka insanları, dünyayı da güzelleştirecek. Bıraktığınız “insanlık” mirasına sahip çıkıp, yaşatacağız.

Bir gün bu fani dünyadan ayrıldığınızı duyduğumda içimden bir parçanın da koptuğunu hissettim o anda. Sizden kalan boşluğu hiçbir şey doldurmayacak belki ama, tıpkı bize öğrettiğiniz güzellikleri bizler de o çok önemseydiğiniz çocuklara, gençlere ve tüm insanlara yaymaya, yaşatmaya çalışacağız. Bunu başarabildiğimiz, ürettiğimiz ölçüde, içimizdeki boşluğunuzun etkisi azalacak belki de.

Sizi karşıma çıkardığı için binlerce teşekkür ediyorum Tanrı’ya. İyi ki yollarımız kesişti. Bende emeklerinizi hiç ama hiç unutmayacağım. Gittiğiniz yerde bizleri gördüğünüzü, yaptıklarımızdan haberdar olduğunuzu, olacağınızı biliyorum. Belki orada da keyifli dersler anlattığınız, kitaplarla, kütüphanelerle buluştuğunuz yepyeni insanlarla bir aradasınızdır; cennette çok güzel bir çocuk kütüphanesi kurmuşsunuzdur. Kim bilir?

Ruhunuz şad olsun, ışıklar içinde uyuyun sevgili öğretmenim, annem, ablam, güzel insanım, ustam...